

Głos Koszaliński

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Cena 20 gr.

Piątek, 4 lutego 1955 roku

Rok IV, Nr 30 (731)

Uchwała Prezydium Rządu

w sprawie zwiększenia uprawy kukurydzy

WARSZAWA. Dokona- nie przełomu w uprawie kukurydzy, wprowadzenie tej cennej rośliny do powszechnej uprawy na tere nie całego kraju oraz zwiększanie co roku obszaru pod jej zasiew — to główne zadanie, jakie stawia przed rolnictwem uchwała podjęta ostatnio przez Prezydium Rządu. Uchwała ta określa jednocześnie środki, które należy podjąć dla zapewnienia, począwszy od 1955. roku, stałego wzrostu obszaru plantacji i plonów kukurydzy. Realizacja uchwały przyczyni się do poważnego zwiększenia bazy paszowej w naszym kraju, a tym samym do dalszego rozwoju gospodarki hodowlanej.

Powierzchnia uprawy kukurydzy — jak podkreśla uchwała — powinna wzrosnąć w bież. roku co najmniej do 120 tys. ha, w tym, w gospodarstwach indywidualnych — do 54 tys. ha, w PGR-ach do 46,4 tys. ha, a w spółdzielniach produkcyjnych — do 20 tys. ha.

W ciągu najbliższych lat obszar uprawy kukurydzy — zgodnie z uchwałą — powinien wzrosnąć do 250 tys. ha, z tego ok. 2/3 z przeznaczeniem na zielenkę a 1/3 — na ziarno.

Szczególnie dużo uwagi poświęca uchwała Prezydium Rządu sprawie zapewnienia rolnikom dostatecznej ilości doborowych nasion, zwłaszcza na tegoroczny siew.

Dla wykonania podstawowego zadania, jakim jest zwiększenie obszaru zasiewu i podniesienie plonów kukurydzy, niezbędne jest — jak wskazuje uchwała — szerokie spopularyzowanie wśród chłopów opłacalności uprawy tej rośliny, jej ogromnego znaczenia dla naszej gospodarki.

Duży nacisk kładzie uchwała Prezydium Rządu na szerokie stosowanie w uprawie kukurydzy nowoczesnych zabiegów agrotechnicznych, od czego przede wszystkim zależy uzyskanie wysokich plonów.

Na zwiększenie obszaru uprawy i wzrost plonów kukurydzy poważnie wpłynęły szersze zmechanizowanie prac, związanych z uprawą, siewem i sprzętem tej rośliny.

Ważne zadania stawia uchwała również przed naukowymi instytucjami rolniczymi. Zostały one zobowiązane do rozszerzenia prac badawczych w zakresie agrotechniki uprawy kukurydzy, a przede wszystkim do ustalenia najwłaściwszych terminów i sposobów jej siewu na ziarno i zielenkę w różnych rejonach kraju, hodowli nowych, plennych i dojrzewających w naszych warunkach odmian, szczególnie kukurydzy pastewnej.

Uchwała Prezydium Rządu ustala również warunki skupu kukurydzy nie kontraktowanej, które są dla plantatorów bardzo korzystne. Może być ona zaliczana na obowiązkowe dostawy według relacji 100 kg kukurydzy na 100 kg zboża. W tym wypadku cena 1 q kukurydzy wynosi 150 zł. Jeśli kukurydza nie jest zaliczana na dostawy obowiązkowe, plantator otrzymuje 380 zł za q kukurydzy.

Jeszcze wyższe ceny obowiązują przy sprzedaży ziarna siewnego nie kontraktowanego. Przy zaliczeniu na obowiązkowe do stawy w stosunku 100 kg kukurydzy i gatunku za 120 kg zboża, plantator otrzymuje 200 zł, a bez zaliczenia — 440 zł. Nasiona kukurydzy dostarczane w niższych gatunkach zaliczane będą w stosunku 100 za 100 kg, czyli tak, jak kukurydza konsumpcyjna.

Delegacja Związku Młodzieży Polskiej wyjechała do Pragi na II Zjazd Czechosłowackiego Związku Młodzieży

WARSZAWA. W dniu 2 bm. wyjechała do Czechosłowacji delegacja Związku Młodzieży Polskiej w składzie: sekretarz ZG ZMP — Tadeusz Wegner oraz przewodniczący ZW ZMP w Stalinogrodzie, członek prezydium ZG ZMP — Zdzisław Grudziń.

Delegacja weźmie udział w obradach rozpoczynającego się w dniu 3 bm. II Zjazdu Czechosłowackiego Związku Młodzieży (CSM).

II sesja Rady Najwyższej ZSRR rozpoczęła obrady

Posiedzenie Rady Narodowości

MOSKWA. W dniu 3 lutego w Wielkim Pałacu Kremlowskim rozpoczęła się II sesja Rady Najwyższej ZSRR w czwartej kadencji.

O godz. 12 w południe odbyło się posiedzenie Rady Narodowości Rady Najwyższej ZSRR. Na posiedzeniu obecni byli deputowani reprezentujący wszystkie republiki związkowe i autonomiczne oraz okręgi narodowościowe Kraju Rad, jak również goście — przedstawiciele mas pracujących stolicy. Obecni byli także członkowie korpusu dyplomatycznego oraz korespondenci prasy radzieckiej i zagranicznej.

Posiedzenie zajął przewodniczący Rady Narodowości,

deputowany Wiliś Łacis. Na jego wniosek uchwalono, że sesja omówi następujące sprawy:

- 1 Budżet państwowy ZSRR na rok 1955 oraz wykonanie budżetu państwowego z roku 1953.
- 2 Sytuacja międzynarodowa i polityka zagraniczna rządu ZSRR.
- 3 Zatwierdzenie dekretów Prezydium Rady Najwyższej ZSRR.

Postanowiono, że referat w sprawie budżetu państwowego ZSRR zostanie wygłoszony na wspólnym posiedzeniu Rady Narodowości i Rady Związku o godzinie 17 w dniu 3 lutego, oraz że o godz. 15 odbędzie się posiedzenie Rady Związku.

Staniemy się godni zaszczytnego miana bojowego pomocnika i rezerwy PZPR

List II Zjazdu ZMP do KC PZPR

Delegaci na II Zjazd Związku Młodzieży Polskiej przekazują Komitetowi Centralnemu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej gorące i z sercem płynące pozdrowienia i miłemu chłopcom i dziewczętom Polski Ludowej.

Od wrocławskiego Kongresu Zjednoczeniowego szeregi Związku Młodzieży Polskiej poważnie wzrosły i okrzepły. Nasza dwumilionowa organizacja jest dzisiaj przodującą siłą młodego pokolenia Polski Ludowej.

Codziennie wskazania partii, kierującej się wielką, przeobrażającą świat ideologią marksistowsko-leninowską, stanowią dla naszego Związku niezawodny drogowskaz i źródło siły.

Związek Młodzieży Polskiej dąży do podniesienia poziomu politycznego i zawodowego młodego pokolenia — przodującą siłą naszego narodu — bezgranicznym zaufaniem i oddaniem.

Delegaci na II Zjazd ZMP pragną zapewnić swoją ukończoną partię, że zetempowcy i nadal nie będą szczędzić sił w walce o rozkwit i świetność ojczyzny i że swym osobistym przykładem w pracy, w walce i nauce zapalają serca wszystkich młodych Polaków do ofiarnego i codziennego wysiłku dla dobra narodu.

Z dużą uwagą wysłuchaliśmy na Zjeździe słów powitających i Sekretarza Komitetu Centralnego towarzysza Bolesława Bieruta, które pomogły nam dokonać krytycznej oceny dotychczasowej naszej pracy i nakreślić sobie jasno kierunki naszych przyszłych zadań. Związek Młodzieży Polskiej będzie nadal nieugięcie wychowywał młodzież polską w głębokim umiłowaniu kraju ojczystego, na męжных

i odważnych patriotów, gotowych do największych wysiłków na wezwanie ojczyzny. Wierny wskazaniom partii Związek Młodzieży Polskiej będzie umacniał w sercach i umysłach młodych, braterskie uczucia solidarności ze wszystkimi narodem i światem walczącymi o pokój, będzie pogłębiał miłość do wielkiego Kraju Rad i jego bohaterów i młodzieży. Będziemy nieustannie pobudzali młodzież do coraz lepszego opanowywania wiedzy i techniki, do poznawania i zgłębiania wielkich skarbów polskiej kultury narodowej i nauki, której nieśmiertelnymi szermierzami byli Kopernik, Mickiewicz, Curie-Skłodowska i wielu innych wielkich Polaków.

(Dokończenie na 2 str.)

Przygotowania do konferencji międzynarodowej w sprawie pokojowego wyzyskania energii atomowej

ONZ wysłała zaproszenia do 84 krajów

NOWY JORK. Jak wiadomo na IX Sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ uchwalono, że w sierpniu br. ma zebrać się konferencja międzynarodowa w celu omówienia kwestii pokojowego wyzyskania energii atomowej. W związku z tym — jak donosi agencja United Press — sekretarz generalny ONZ Hammarskjöld rozesłał zaproszenia na tę konferencję do 60 krajów będących członkami ONZ oraz do 24 krajów nie będących członkami ONZ, lecz należących do agencji wyspecjalizowanych ONZ. Łącznie więc w konferencji mają wziąć udział przedstawiciele 84 krajów.

Jak głosi zaproszenie, przewodniczącym konferencji będzie uczonego hinduski dr Bhabha, dyrektor hinduskiego komitetu do spraw energii atomowej. Sekretarz generalny ONZ zaznacza w swym piśmie, że mianował sekretarzem generalnym konferencji W. Whitmana, prof. instytutu technologicznego w Massachusetts. Jako sztab pomocniczy dodano tu zespół w następującym składzie: dwaj zastępcy sekretarza generalnego ONZ dr Ralph Bunche (USA) i S. Czernyszow (ZSRR) oraz dr Gunnar Randers, uczonego norweski, specjalista w zakresie fizyki atomowej, który jest doradcą sekretarza generalnego ONZ do spraw związanych z przygotowaniem konferencji.

Konferencja zebrać się ma w Genewie 8 sierpnia br. i potrwa około 12 dni.

Aresztowanie prezydium zach.-niemieckiego Komitetu Festiwalowego

BERLIN. Jak donosi agencja ADN, w niedzielę 30 stycznia br. aresztowani zostali w Eislefeld członkowie prezydium zachodnio-niemieckiego Komitetu Festiwalowego, które obradowało nad przygotowaniem do udziału w V Światowym Festiwalu Młodzieży i Studentów w Warszawie. Policja bońska zakomunikowała dopiero we środę, że aresztowanie nastąpiło z powodu rzekomego „zagrożenia bezpieczeństwa państwa”.

Układ radziecko-hinduski w sprawie budowy huty w Indiach

MOSKWA. W wyniku zakończonych pomyślnie w Delhi rokowań między przedstawicielami stron radzieckiej i hinduskiej, podpisany został 2 bm. układ między rządem ZSRR i rządem Indii w sprawie wybudowania huty w Indiach o potencjale jednego miliona ton stali rocznie, z zapewnieniem możliwości zwiększenia potencjału produkcyjnego huty.

Huta obejmować będzie następujące główne oddziały: koksowienie, oddział wielkich pieców, stalownię, walcownię, aglomerownię oraz inne oddziały i obiekty pomocnicze.

Pierwsze obiekty, a mianowicie trzy baterie koksowe, dwa wielkie piece, dwa piece martenowskie i zginiacz mają być uruchomione do końca 1958 r., pozostałe zaś oddziały — do końca 1959 r.

Na mocy układu, organizacje radzieckie wykonają prace projektowe, wyprodukują i dostarczą do Indii niezbędną ilość materiałów i będą sprawowały kierownictwo techniczne nad budową huty, łącznie z montażem i uruchomieniem urządzeń.

Celem wykonania prac związanych z projektowaniem, budową, z uruchomieniem, huty organizacje radzieckie skierują do Indii niezbędną liczbę specjalistów, jako też wezmą na siebie szkolenie personelu hinduskiego zarówno w Indiach jak i w Związku Radzieckim. Ponadto specjalistom hinduskim umożliwi się zaznajomienie w ZSRR z hutami i zakładami produkcyjnymi urzędzenia hutnicze.

Organizacje hinduskie ze swej strony wezmą na siebie kierownictwo administracyjne nad budową huty, wykonają prace przygotowawcze i dostarczą materiałów i siły roboczej.

W związku z budową huty rząd radziecki udzieli rządowi Indii kredytu na okres 12 lat, który ma być spłacony w różnych ratach rocznych z oprocentowaniem w wysokości 2,5 proc. w stosunku rocznym. Kredyt będzie pokrywany w walucie hinduskiej — w rupiach.

Ze strony radzieckiej układ podpisał ambasador ZSRR w Indiach — M. A. Minszykow. Ze strony hinduskiej — sekretarz stanu w Ministerstwie Produkcji, Kerra.

Układ w sprawie budowy huty w Indiach dzięki pomocy Związku Radzieckiego stanowi doniosły wkład do rozwoju korzystnych dla obu stron stosunków gospodarczych.

Przeciwko remilitaryzacji Niemiec zach. przeciwko wojnie atomowej złożą swe podpisy ludzie całego świata

Oświadczenie ŚFZZ

WIEDŃ. Sekretariat Światowej Federacji Związków Zawodowych omówił na swym ostatnim posiedzeniu sprawę udziału ŚFZZ i wszystkich organizacji związkowych w kampanii zbierania podpisów pod Wiedeńskim Apellem Światowej Rady Pokoju. Sekretariat ŚFZZ ogłosił w związku z tym następujące oświadczenie:

Światowa Federacja Związków Zawodowych popiera w całej pełni uchwałę powziętą na rozszerzonym posiedzeniu Biura Światowej Rady Pokoju w Wiedniu.

Światowa Federacja Związków Zawodowych gorąco popiera orędzie Światowej Rady Pokoju przeciwko przygotowaniu wojny atomowej.

Światowa Federacja Związków Zawodowych jest przekonana, że ludzie pracy całego świata, bez względu na to, czy należą, czy nie należą do organizacji wchodzących w skład ŚFZZ, wezmą jak najaktywniejszy udział w walce przeciwko przygotowaniu do wojny atomowej i wszyscy bez wyjątku podpiszą to orędzie.

Światowa Federacja Związków Zawodowych wzywa ludzi pracy całego świata, aby organizowali w przedsiębiorstwach akcję zbierania podpisów, oraz aby przeprowadzali rozmaite inne akcje na rzecz tego orędzia. ŚFZZ wzywa ludzi pracy, a przede wszystkim ludzi pracy i organizacje związkowe wszystkich krajów Europy, aby stanęli na czele walki przeciwko układowi paryskiemu, które wkrzeszają militarizm niemiecki i przeznaczają mu rolę inicjatora w rozpętaniu wojny atomowej.

W obliczu poważnego niebezpieczeństwa zagrażającego pokojowi, w obliczu polityki prowadzącej do nędzy i wojny atomowej, w której całe państwa mogą być unicestwione, Światowa Federacja Związków Zawodowych jest przekonana, że wszyscy ludzie pracy, bez względu na narodowość, przynależność związkową, przekonania polityczne i wyznanie, potrafią zacieśnić jedność i wzmocnić walkę. Tym samym wniosą oni decydujący wkład do walki narodów o pokój, wolność i dobrobyt.

Z kroniki dyplomatycznej

WARSZAWA. Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz przyjął w dniu 3 bm. ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii w Polsce p. Milordę Milatovića.

Uchwałę II Zjazdu Związku Młodzieży Polskiej oraz Apel II Zjazdu ZMP w sprawie przygotowań do V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów zamieszczamy na str. 2.

List II Zjazdu ZMP do KC PZPR

(Dokończenie z 1 str.)

Z jeszcze większym zapalem Związek Młodzieży Polskiej będzie wychowywał młodzież polską na ludzi światłych i kulturalnych, wolnych od przesądów i zabobnów, poznających coraz lepiej prawdę o rozwoju społeczeństwa i przyrody, wierzących głęboko w nieograniczone możliwości człowieka, będących ich wychowywał na ludzi skromnych, pracowitych, odnoszących się z godnością i szacunkiem do swego otoczenia, na ludzi pełnych radości życia i wiary w przyszłość.

Związek Młodzieży Polskiej uczyni wszystko, by pomnożyć wysiłki młodzieży w walce o szybszy wzrost produkcji rolnej i przemysłowej, o wzrost stopy życiowej mas pracujących, rozwijając wśród młodzieży atmosferę szlachetnej rywalizacji w socjalistycznym współzawodnictwie pracy o terminowe wykonanie planów produkcyjnych, o jakość produkcji, o zwiększenie wydajności pracy, o oszczędność i zmniejszenie kosztów własnych. Sprawą naszej dumy i honoru jest wychowywać spośród młodzieży w miastach i na wsi tysiączne zastępy przodowników pracy, racjonalizatorów i nowatorów produkcji, którzy swą sumieniem pracą przysporzą państwu i narodowi dodatkowych ton węgla i stali, zboża i mięsa.

Pomnożymy nasze wysiłki w walce o socjalistyczną przebudowę wsi, która wyzwala chłopca pracującego od wyzysku kulackiego, umożliwia zastosowanie w rolnictwie nowoczesnych zdobyczy techniki, agronomii, zootechniki i otwiera przed młodzieżą nieznaną dotąd możliwość rozwoju i awansu społecznego na wsi.

Będziemy lepiej niż dotychczas rozwijać ciężką fizyczną, sprawną i silną młodzież, by przysposabić ją do pracy i obrony ojczyzny.

Związek Młodzieży Polskiej nie będzie oszczędził wysiłków dla umocnienia władzy ludowej i sojuszu robotniczo-chłopskiego, który jest fundamentem tej władzy.

Odważna i szczerza krytyka na Zjeździe ujawniła wiele istotnych braków w działalności Zarządu Głównego ZMP i całej organizacji. Sprawą naszego honoru będzie — przez zwyciężać szybko i skutecznie te braki. Będziemy przede wszystkim coraz lepiej umacniać serdeczną i codzienną więź naszych ogniw z masami młodzieży, rozwijać śmiało i zdecydowanie zasady demokracji wewnątrzwiązkowej, krytykę i samokrytykę oraz słuszną i wypróbowaną zasadę kolegialności w pracy aktywów.

Chcemy głębiej wniknąć w zainteresowania, pragnienia i dążenia młodzieży, by lepiej zaspokajać jej wielostronne potrzeby, by stosować bardziej różnorodne, żywsze i skuteczniejsze formy i metody pracy wychowawczej.

Wysokie miano, jakie dała nam partia, określając w swoim Statucie, że ZMP jest bojowym pomocnikiem i rezerwą Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, nakłada na nas wysoką odpowiedzialność i zobowiązuje nas — ZMP-owców, do rzetelnego i sumiennego wykonywania naszych zadań.

Jesteśmy przekonani, że nie zawiedziemy zaufania partii, jeszcze bardziej umocnimy jedność młodego pokolenia Polski Ludowej i zewzajemnie mocniej bojowe szeregi młodzieży pod sztandarami Frontu Narodowego — do walki o pokój i dobrobyt narodu polskiego, o wzrost potęgi i siły obronnej naszej ojczyzny.

Pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej pójdziemy naprzód — do nowych zwycięstw — w walce o silną i szczęśliwą Polskę socjalistyczną.

Apel II Zjazdu ZMP do młodzieży polskiej i mieszkańców Warszawy w sprawie V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów

W lipcu i sierpniu br. gościć będziemy chłopców i dziewczęta ze wszystkich stron świata, którzy zjadą się do Warszawy na V Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów.

Młodzież polska jest dumna z tego, że będzie gospodarzem wielkiego międzynarodowego spotkania młodzieży. Młodzież polska jest dumna, że w stolicy naszego kraju, w Warszawie, spotkają się młodzi bojownicy, szermierze sprawy pokoju, bojownicy o prawa młodzieży, o jej radośniejsze życie.

Cel i hasła V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów są jasne. Są jasne i proste jak młodość, jak pragnienia młodzieży świata:

Pokój dla wszystkich!
Praca dla wszystkich!
Szczęście dla wszystkich!
Festiwal będzie wielką manifestacją młodzieży, zjednoczonej w walce o lepszą przyszłość, przyjaźni i pokój, przeciwko podżegaczom wojennym, którzy odbudowują zbrodniczy Wehrmacht i snują opętane plany zastosowania broni atomowej i wodorowej w napastniczej wojnie.

Młodzież świata niezależnie od swych poglądów politycznych i wierzeń religijnych, niezależnie od narodowości i koloru skóry zamyka się na Festiwalu swą nienawidząco imperialistycznym podpalaczom świata.

Pewność zwycięstwa w walce o pokrzyżowanie haniebnych zamierzeń wrogów ludzkości umocnia w młodzieży włączyć do walki o pokój i dobrobyt narodu polskiego, o wzrost potęgi i siły obronnej naszej ojczyzny.

Dlatego Festiwal będzie wielką manifestacją młodzieży świata za pokojowym współistnieniem państw o róż-

nych ustrojach społecznych, za współpracą gospodarczą i wymianą kulturalną, za rozwiązywaniem spornych spraw międzynarodowych drogą rokowań, za wykorzystaniem energii atomowej dla celów pokojowego budownictwa, bezdziej manifestacją jedności młodzieży całego świata, przeglądem jej talentów i twórczości, pokazem jej rozwoju kulturalnego i osiągnięć w sporcie.

CHŁOPCY I DZIEWCZĘTA!

Na nas, jako gospodarzach Festiwalu, spoczywa odpowiedzialność, ale zaszczytne zadanie przyjęcia tysięcy gości, zorganizowania ciekawego i barwnego programu Festiwalu, zabaw i dyskusji, manifestacji i spotkań, konkursów kultury i igrzysk sportowych, pokazania wszechstronności do robku całego narodu i młodzieży polskiej, osiągniętego dzięki władzy ludowej i ofiarnemu wysiłkowi polskich mas pracujących.

Nie szczędźmy więc naszych sił, by Festiwal stał się wspólnym przeglądem młodości, jej siły i pragnień, radości i piękna.

MŁODZI ROBOTNICY I CHŁOPI, UCZNIOWIE I STUDENCI, PRACOWNICY NAUKI, TECHNIKI I KULTURY!

Dajemy wyraz naszej pełnej solidarności z ostatnimi uchwałami Światowej Rady Pokoju. Jej apelowi o zakaz i zniszczenie zapasów broni atomowej i wodorowej udzielił poparcia wszyscy polscy chłopcy i dziewczęta.

Wszyscy na pierwszą linie walki o siłę, dobrobyt i piękno naszej umiłowanej ojczyzny.

MŁODZI ROBOTNICY I CHŁOPI! WIĘCEJ WĘGLA I STALI, MASZYN I TKANIN, MIĘSA I ZBOŻA!

Pokażmy naszym przyjaciołom z całego świata nasz kraj piękniejszy, zasobniejszy i silniejszy niż kiedykolwiek przedtem.

MŁODZI BUDOWNICZOWIE WARSZAWY!

Pamiętajcie, że na dzieło waszych rąk patrzeć będą dziesiątki tysięcy młodych oczu ze wszystkich krajów całej kuli ziemskiej.

Warszawa musi być jeszcze piękniejsza!

MŁODZI ARTYŚCI, LITERACI, TANCERZE, ŚPIEWACY I MALARZE!

Walcicie o zaszczytne miejsce w artystycznych konkursach Festiwalu. Rozwijajcie jeszcze szerzej amatorski ruch artystyczny. Niech najlepsze nasze zespoły świetlicowe pokażą nasze piękne tańce i pieśni.

POECI I KOMPOZYTORZY, MISTRZOWIE PALETY MALARSKIEJ I KAMERY FILMOWEJ!

Wzbogacajcie twórczymi osiągnięciami naszą socjalistyczną kulturę. Niech poezja i film, grafika, rzeźba i muzyka przekażą młodzieży całego świata naszą prawdę twórczego zycia!

MŁODZI SPORTOWCY!

Na sale treningowe i pływalnie, stadiony i boiska! Godnie reprezentujcie młodzież polską na II Międzynarodowych Sportowych Igrzyskach Przyjaźni, organizowanych z okazji Festiwalu.

MŁODZIEŻY POLSKA!

Dziesiątki tysięcy spośród nas uczestniczyć będą w Światowym Festiwalu Przyjaźni i Pokoju. Najlepsi — reprezentować będą młodzież na-

szej Ludowej Rzeczypospolitej, młodzież Polski budującej socjalizm. Wielki to honor być delegatem polskiej młodzieży na Światowym Festiwalu. Wynikami swej pracy i postępami w nauce, osiągnięciami w kulturze i sporcie, współzawodniczcie o zaszczytne prawo delegata i uczestnika Festiwalu.

W naszym wysiłku otrzymamy pomoc całego społeczeństwa — tych wszystkich, którym drogą są idee Festiwalu, tych wszystkich, którzy pragną uczynić młodość szczęśliwą. Dzięki pomocy starszych i do świadczonych towarzyszy, robotników i inżynierów, przodujących gospodarzy i nowatorów rolnictwa, artystów i sportowców, będziemy mogli dobrać reprezentować młodzież polską, godnie przyjąć przyjaźni z całego świata.

DO WAS ZWRACAMY SIĘ MIESZKANCY WARSZAWY Z APELEM,

by każdy z was stanął z nami do szlachetnego wysiłku, by z gruzów wzniesiona, młoda i piękna Warszawa gorącym sercem przyjęła drogi nam gości. By każda ulica i każdy dom stały się miejscem manifestacji pokoju i przyjaźni, by Festiwal młodości w Warszawie wypadł jak najpiękniej.

MŁODZIEŻY POLSKA!

Naprzód do pracy, nauki i walki w miesiącach przedfestiwalowych! Naprzód do walki o pokój i przyjaźni młodzieży wszystkich narodów, wyznań i ras!

Podnieśmy w górę sztandar Festiwalu, sztandar młodych całego świata!

Niech sprawa Festiwalu stanie się przedmiotem dumy i honoru wszystkich młodych Polaków, całego narodu!

Uchwała II Zjazdu Związku Młodzieży Polskiej podjęta w dniu 1 lutego 1955 r.

II Zjazd Związku Młodzieży Polskiej po wysłuchaniu i przedyskutowaniu referatu sprawozdawczego Zarządu Głównego stwierdza, że w okresie od Kongresu Zjednoczonego Związku Młodzieży Polskiej aktywnie uczestnicząc w pracy i walce o nowe, socjalistyczne życie w naszej ojczyźnie — umocnił się jako jednolity, zwarty ideowo — przodująca organizacja młodego pokolenia Polski Ludowej.

Zródłem wszystkich sukcesów Związku Młodzieży Polskiej jest ofiarna praca młodzieży i kierownictwa Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej oraz serdeczna troska partii o młodzież, jej wychowanie i wszechstronny rozwój.

II Zjazd zatwierdza sprawozdanie Zarządu Głównego oraz za leca, by nowo wybrany Zarząd Główny wytrwale pracował nad ulepszeniem stylu pracy kierowniczej i rozwinięciem pracy ideowo-wychowawczej przez wszystkie ognia ZMP zgodnie ze wskazaniami zawartymi w referacie sprawozdawczym i z postulatami wysuniętymi przez delegatów w toku dyskusji zjazdu.

PODSTAWOWYM zadaniem Związku Młodzieży Polskiej jest rozwijanie wszechstronnej i głębokiej pracy ideowo-wychowawczej całej młodzieży, wychowywanie chłopców i dziewcząt na pełnych zapalu i ofiarności, świadomych i kulturalnych budowniczych socjalizmu, gorących patriotów naszej Ludowej Ojczyzny, nieugiętych szermierzy pokoju i przyjaźni między narodami.

Pod przewodnictwem PZPR, o partii o pomoc wszystkich organizacji wchodzących w skład Frontu Narodowego, ZMP będzie prowadzić miliony chłopców i dziewcząt — zrzeszonych i niezrzeszonych w naszych szeregach — do walki o stały wzrost dobrobytu, kultury i siły Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Bojowym zadaniem całej organizacji ZMP jest rozwijać i wzbogacać współzawodnictwo pracy w każdej dziedzinie na-

szego budownictwa, w głębokiej trosce o dalsze uprzemysłowanie kraju i rozkwit rolnictwa, o rozwój gospodarki i kultury narodowej.

Wszystkie ognia ZMP powinny szerzej upowszechnić przodujące metody pracy, szybko podejmować i popularyzować doświadczenia przodowników i nowatorów produkcji, do kładąc wszystkich starań, by zapewnić młodzieży możliwość opanowania techniki i zdobywania wyższych kwalifikacji.

W swej codziennej działalności ści instancje i koła ZMP winny kierować się troską o coraz lepsze i pełniejsze zaspokajanie wszystkich potrzeb młodzieży, wniknąć coraz głębiej w nurtujące młodych robotników, chłopów, studentów i uczniów, młodych pracowników transportu i żeglugi — sprawy i problemy ideologiczne i polityczne, bytowe, kulturalne i moralne.

Ważnym zadaniem Zarządu Głównego ZMP jest dopomóc zarządom wojewódzkim: w Stalinoogrodzie, Wrocławiu i Krakowie w polepszeniu pracy z młodzieżą górniczą, która pracuje na najbardziej wysuniętych posterunkach naszego budownictwa. Szczególną opieką Zarządu Głównego jak i wszystkich instancji Związku otoczone powinny być zaniedbane tereny.

Jednym z czołowych zadań w pracy wychowawczej Związku jest kształtowanie charakteru i postawy społecznej chłopców i dziewcząt w nieprzejednanej walce ze wszystkim co złe, co jest przytykiem, co hamuje nasz marsz ku socjalistycznej przyszłości.

W walce tej wpać będziemy całej młodzieży nasze piękne, głęboko ludzkie ideały, zwiększymy swe wysiłki, by zdobyć dla naszej sprawy ulegające jeszcze podszeptom wroga i wstecznicztwa, wstrząsające grupę młodzieży. Nieugię-

cie zwalczać będziemy wszelkie zakusy wroga, sklerowane przeciw władzy ludowej, wolności naszej ojczyzny, przeciw pokojowej pracy narodu polskiego. Jeszcze szerzej rozwiniemy pracę nad pogłębieniem braterskiej przyjaźni polsko-radzieckiej, nad zacieśnieniem więzi łączącej młodzież polską z młodzieżą radziecką i postępującą młodzieżą całego świata.

Zjazd stwierdza, że zadania te mogą być osiągnięte jedynie w wyniku gruntownej zmiany form i metod pracy ZMP, zerwania z szablonem, oszczędnością i zuredukowaniem. Wielostronne, odpowiadające zainteresowaniom, wiekowi i środowisku młodzieży formy pracy naszego Związku mogą być wykute jedynie w oparciu o inicjatywę i myśl twórczą aktywów i wszystkich członków ZMP. Pomoc przodujących ludzi pracy, działaczy społecznych, kulturalnych, naukowych i pedagogów pozwoli organizacjom ZMP-owskim wzbogacać pracę wychowawczą.

Zarząd Główny w pracy światopoglądowej powinien zerwać z występującą w niej powierzchownością i skostnieniem. Zjazd zobowiązuje Zarząd Główny do opracowania konkretnego programu pracy w tej dziedzinie, dostosowanego do różnych środowisk i wieku młodzieży.

Prasa ZMP-owska i wydawnictwa ZMP powinny głębiej i wszechstronnie omawiać problemy pracy ideowo-wychowawczej: szerzej upowszechniać przodujące doświadczenia i na przykładach najlepszych aktywistów dopomagać w kształtowaniu postawy ZMP-owców.

W trosce o to, by cała młodzież brała jak największy udział w zdobywaniu wiedzy,

w życiu kulturalnym i sportowym, organizacja nasza winna przejawiać więcej śmiałości i uporu w jak największym wykorzystaniu poważnych środków, przeznaczonych na oświatę, kulturę i sport przez władzę ludową oraz rozwijać własną inicjatywę młodzieży w społecznym budownictwie kulturalnym, remontie i wyposażeniu świetlic, obiektów i urządzeń sportowych itp. ZMP-owskie instancje powinny kierować do pracy kulturalno-masowej zdolnych aktywistów i dopomagać w wypracowaniu takich metod pracy świetlic, by tętno w nich bujne, młodzieńcze życie. Pilną sprawą jest ujednolicenie w całym kraju gospodarki świetlicowej. Zjazd zobowiązuje Zarząd Główny do wystąpienia w tej sprawie z odpowiednimi wnioskami.

Zjazd wzywa wszystkich członków ZMP i całą młodzież do czynnego uprawiania sportu i przysposobienia się do pracy i obrony kraju i uważa w tym celu za konieczne wzmocnienie pracy organizatorskiej i ideowo-wychowawczej ZMP w ruchu sportowym. Coraz mocniej należy umacniać więź młodzieży z Ludowym Wojskiem Polskim.

W rozwijaniu pracy wychowawczej należy zacieśnić więź twórców i działaczy kultury z młodzieżą tak, by pisarze, plastycy, aktorzy, poeci jeszcze lepiej i piękniej wyrażali dążenia i marzenia młodego pokolenia, by ich dzieła przepojone były socjalistyczną prawdą życia. Zjazd uznaje za ważną sprawę otoczenie młodej inteligencji twórczej większą i serdeczniejszą opieką organizacyjną.

PRZEZYCIENIE poważnych zaniedbań i słabości w pracy ZMP na wsi powinno stać się nacelną sprawą całej organizacji.

Zjazd zobowiązuje wszystkie koła i zarządy ZMP do rozwijania szerokiej działalności, pogłębiającej poczucie braterstwa i wspólnoty celów robotników i chłopów pracujących. Sprawy wsi i jej socjalistycznej przebudowy winny stać się jednym z głównych zadań w pracy ideowo-wychowawczej także wśród młodzieży robotniczej, szkolnej i studenckiej.

Dźwignią zwiększenia udziału ZMP w walce o podniesienie rolnictwa jest upowszechnienie wiedzy rolniczej wśród młodzieży i kształtowanie zamierzenia do zaszczytnej pracy w rolnictwie. Zadaniem całego Związku jest współpracować w rozbudowaniu systemu szkolenia rolniczego i stosowaniu w praktyce przez młodzież zdobytej wiedzy.

ZG, ZW, ZP powinny wyzbyć się ogólnikowego, deklaratywnego zajmowania się sprawami produkcji rolnej, a coraz szerzej rozpowszechniać konkretne inicjatywy i doświadczenia kół ZMP oraz przodujących rolników w stosowaniu nowych metod uprawy ziemi i hodowli. Konieczne jest, żeby wszystkie organizacje wiejskie ZMP poczuły się w praktyce aktywnymi współgospodarzami swych gromad, spółdzielni, PGR-ów i POM-ów.

Celem zwiększenia roli młodzieży w umacnianiu i rozwoju spółdzielni produkcyjnych, Zjazd wzywa organizacje i instancje ZMP do pomnożenia swoich wysiłków nad popularyzacją idei spółdzielczości produkcyjnej oraz uważa za konieczne zwiększenie troski i zainteresowania władz spółdzielczych sprawami młodzieży w spółdzielniach produkcyjnych.

WARUNKIEM wykonania wielkich zadań stojących

przed naszym Związkiem, źródłem jego siły i bojowości jest mocna i serdeczna więź organizacji z masami młodzieży oraz przyjacielski stosunek ZMP-owców i aktywistów do nieorganizowanych jeszcze chłopców i dziewcząt.

W działalności instancji i aktywistów ZMP znacznie więcej miejsca i czasu zajmować powinny wszystkie te sprawy, które dotyczą warunków życia młodzieży, jej codziennych potrzeb, trosk i bolączek. Całą naszą organizację cechować winna duża wrażliwość na kłopoty życiowe ludzi pracy, a w szczególności młodzieży, upór w jej rozwój i szczęście, było o pełni i właściwie wykorzystane.

Wszystkie organizacje ZMP winny dbać o to, by wielkie prawa przyznane przez władzę ludową młodzieży nie były przez nikogo naruszane.

Jedynie pełne przestrzeganie i pogłębianie demokracji wewnątrzwiązkowej, zasady kolegialności, śmiałe rozwijanie krytyki i samokrytyki, radzenie się aktywów i młodzieży, oparcie się całej działalności na jej aktywności — pozwoli wszystkim instancjom ZMP, od ZG zacinając — karczować biurokratyczne nawyki pracy i wypełnić zadania nakreślone przez Zjazd.

Należy położyć kres nadmiarowi dyrektyw i instrukcji, które nie sprzyjają rozwijaniu działalności dołowych ogniw. Podstawowa forma kierownictwa ZMP-owskiego winna stać się bezpośrednią, konkretną pomocą terenowym instancjom i organizacjom.

Zarząd Główny powinien w takim duchu ulepszyć strukturę zarządów ZMP, aby zapewnić skupienie kadry ZMP do realizacji najważniejszych zadań Związku i zbliżyć instanc-

(Dokończenie na 3 str.)

UCHWAŁA

Plenum KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego o zwiększeniu produkcji artykułów hodowlanych

MOSKWA. Jak podawaliśmy, w dniach 25—31 stycznia br. obradowało Plenum KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Plenum wysłuchało referatu N. S. Chruszczowa w sprawie zwiększenia produkcji artykułów hodowlanych i po dyskusji powzięło uchwałę, która stwierdza m. in.:

W okresie, który minął od wrześniowego Plenum KC KPZR, w rolnictwie radzieckim zaszły poważne zmiany, powstały niezbędne warunki dalszego potężnego rozwoju wszystkich dziedzin produkcji rolnej. Poważnie zwiększył się zakres inwestycji w rolnictwie, wzrosło techniczne wyposażenie ośrodków maszynowo-traktorowych (MTS), sowchozów i kolchozów.

Organizacje partyjne, radzieckie i rolnicze poczyniły praktyczne kroki w kierunku wzmocnienia kadr przewodniczących kolchozów. Wielu spośród nich wykazało, że dzięki umiejętności kierownictwa zaoferowana gospodarka może się stać w krótkim czasie produkcyjną.

Uchwała stwierdza dalej, że dokonana po wrześniowym Plenum KC KPZR reorganizacja pracy organów partyjnych, radzieckich i rolniczych przyczyniła się do zbliżenia kierownictwa bezpośrednio do produkcji rolnej, podniosła jego kwalifikacje, uczyniła je bardziej konkretnymi i operatywnymi.

Uchwała podkreśla, że w 1954 roku osiągnięto pewne sukcesy w dziedzinie zwiększenia produkcji i dostaw warzyw i ziemniaków.

Wrześniowe Plenum KC KPZR podkreśliło — stwierdza dalej uchwała — że trwające wciąż nienadążanie hodowli stało się poważną przeszkodą na drodze do dalszego wzrostu dobrobytu mas pracujących i rozwoju przemysłu lekkiego i spożywczego. Plenum wskazało, że jak najszybszy rozwój hodowli, zwłaszcza zaś uspołecznionej, ma dla kraju żywność i zdrowie, jest obecnie najpilniejszym zadaniem partii i państwa w dziedzinie rolnictwa.

Wobec powyższego Plenum KC KPZR, pogłowie zwierząt gospodarskich w kraju zwiększyło się w okresie między 1 października 1953 roku a 1 października 1954 roku w sposób następujący: krów — o 1,5 miliona sztuk, bydła łącznie — o 1,9 miliona sztuk, trzody chlewnej — o 3,4 miliona sztuk, owiec — o 2,6 miliona sztuk; zwiększyła się produkcja mięsa, mleka, jaj. W związku z tym zwiększyły się dochody tej gałęzi produkcji rolnej, co jest doniosłym warunkiem dalszego rozwoju hodowli zwierząt gospodarskich, stanowiących własność społeczną.

Uchwała podkreśla, że Plenum KC KPZR uznaje, iż obecny poziom rozwoju hodowli, zwłaszcza pod względem produktywności oraz pod względem ilości zwierząt — nie zaspokaja zwiększonego zapotrzebowania ludności na artykuły hodowlane, oraz przemysłu lekkiego i spożywczego — na surowce.

Aby zrealizować uchwały Partii i Rządu w sprawie nieustannego podnoszenia dobrobytu narodu radzieckiego, należy w najbliższych latach znacznie zwiększyć produkcję zboża, ziemniaków, warzyw, roślin technicznych oraz artykułów hodowlanych.

Uchwała podkreśla konieczność zwiększenia produkcji zboża, jest to bowiem podstawowy warunek dalszego wzrostu produkcji zwierzęcej.

Aby w pełni zaspokoić zapotrzebowanie na zboże, trzeba w ciągu najbliższych 5—6 lat doprowadzić globalne zbiory zbóż do co najmniej 10 miliardów pudów rocznie. Jest to zadanie wielkie i skomplikowane, lecz w pełni realne i wy-

konalne. Należy powiększyć również zasiewy kukurydzy. W tych warunkach będzie można przeznaczyć dla hodowli przeszło 4 miliardy pudów zboża.

Dalsze punkty uchwały precyzują środki zapewniające wykonanie tego zadania. Uchwała aprobuje decyzję KC KPZR i Rady Ministrów ZSRR o rozszerzeniu zasiewów na odłogach i ugorach w 1956 r. do 28—30 milionów hektarów.

Dalsza część uchwały dotyczy środków prowadzących do zwiększenia produkcji mięsa, mleka, jaj i innych artykułów hodowlanych.

Aby wykonać to zadanie należy w ciągu najbliższych 5—6 lat zwiększyć co najmniej dwukrotnie produkcję podstawowych artykułów hodowlanych.

Plenum KC KPZR stwierdza, że stworzone zostały niezbędne warunki, dzięki którym kolchozy, MTS-y i sowchozy będą mogły przez umiejętnie wykorzystanie istniejących rezerw w pełni zaspokoić zapotrzebowanie kraju na artykuły hodowlane.

Plenum KC KPZR stawia jako jedno z najważniejszych zadań zwiększenie w roku 1956 w porównaniu z 1954 r. produkcji mięsa i słoniny (wszystkich gatunków) oraz mleka — dwukrotnie, jaj — 2 raza, wełny (wszystkich gatunków) — 1,8 raza.

W części dotyczącej umocnienia bazy paszowej uchwała kładzie szczególny nacisk na rozszerzenie w całym kraju uprawy roślin pastewnych z uwzględnieniem lokalnych warunków oraz na podniesienie wydajności użytków zielonych.

Uchwała zaznacza następująco, że w obecnych warunkach, gdy partia wysuwa jako najważniejsze zadanie pchnięcie naprzód rozwoju hodowli, powinna niebawem wzrosnąć rola i odpowiedzialność ośrodków maszynowo-traktorowych

w rozwijaniu tej dziedziny rolnictwa.

Plenum KC KPZR nakreśliło szereg konkretnych środków zwiększenia produkcji maszyn i urządzeń dla mechanizacji pracochłonnych procesów w hodowli i produkcji pasz. Uchwała zobowiązuje również Ministerstwo Rolnictwa, terenowe organa partyjne i radzieckie, by zapewniły w okresie 1955—1960 znaczne rozszerzenie prac w dziedzinie elektryfikacji ferm hodowlanych.

Wskazując dalej, że jednym z istotnych warunków podniesienia hodowli jest budowa pomieszczeń dla zwierząt gospodarskich, uchwała podkreśla, że inwestycje w kolchozach należy przeznaczać przede wszystkim na budowę pomieszczeń do celów produkcyjnych.

Uchwała nakreśla następnie zadania dla sowchozów w zakresie zwiększenia produkcji artykułów hodowlanych.

Plenum KC KPZR postanawia m. in., że — na gruncie podniesienia wydajności hodowli i wzrostu pogłowia zwierząt gospodarskich — należy zwiększyć w 1960 r. dostawy i skup mięsa co najmniej 1,6 raza w porównaniu z rokiem 1954, zaś mięsa wieprzowego co najmniej 2,8 raza, mleka i przetworów mleczarskich — co najmniej 1,8 raza, jaj przeszło 3 razy, wełny — 2 razy.

Końcowy rozdział uchwały KC KPZR poświęcony jest sprawie polepszenia metod w kierowaniu rolnictwem i pracy partyjno-politycznej na wsi.

Plenum KC KPZR zobowiązuje m. in. KC Komunistycznej Partii republik związkowych, komitety krajowe i obwodowe, Ministerstwo Rolnictwa ZSRR i Ministerstwo Sowchozów ZSRR, by zdecydowanie zerwały z niedocenianiem hodowli i rzeczywiście zmobi-

lizowały wysiłki wszystkich komunistów, komsomolców, kolchoźników i kolchoźnic, robotników i specjalistów ośrodków maszynowo-traktorowych i sowchozów do rozwiązania zadań w zakresie dalszego zwiększenia produkcji artykułów hodowlanych. Plenum KC KPZR uważa, że w dziedzinie zdecydowanego podniesienia hodowli w kolchozach główną rolę powinny odgrywać ośrodki maszynowo-traktorowe, stanowiące punkty oparcia w kierowaniu kolchozami ze strony państwa socjalistycznego. Plenum KC KPZR ustala, że ośrodki maszynowo-traktorowe ponoszą całkowitą odpowiedzialność za wykonanie przez kolchozy planów w zakresie zwiększenia produkcji i dostaw artykułów rolnych i hodowlanych.

Plenum KC KPZR — czytamy m. in. w uchwale — zobowiązuje wszystkie organizacje partyjne, związkowe i komsomolskie do systematycznego i wytrwałego polepszenia pracy masowo-politycznej na wsi.

W walce o dalsze umocnienie potęgi państwa radzieckiego partia komunistyczna uważa za swe naczelné zadanie dalszy rozwój ciężkiego przemysłu i na tej podstawie — dalsze rozwijanie wszystkich dziedzin gospodarki narodowej, nieustanne podnoszenie dobrobytu narodu radzieckiego. Obojętne podnoszenie dobrobytu narodu radzieckiego nie może być osiągnięte, jeżeli nie podniesie się produkcja artykułów konsumpcyjnych i surowce przemysłowe.

Plenum KC KPZR wyraża przekonanie, że pod kierownictwem partii komunistycznej klasa robotnicza, chłopstwo kolchozowe i nasza inteligencja, wszyscy ludzie radzieccy, rozwiążą pomyślnie w bardzo krótkim czasie to niezwykle doniosłe zadanie.

Uchwała II Zjazdu Związku Młodzieży Polskiej

podjęta w dniu 1 lutego 1955 r.

(Dokończenie z 2 str.)

ce do terenu, do mas młodzieży. Ważnym zadaniem Zarządu Głównego, zarządów wojewódzkich i powiatowych ZMP jest wzmocnienie składu pracowników aparatu ZMP towarzyszami spośród rosnącej, młodej inteligencji ludowej.

Kadra Związku, która swoją ofiarną pracą zdobywa sobie szacunek całej młodzieży, musi być otoczona serdeczną opieką i mieć zapewnione warunki stałego, wszechstronnego rozwoju.

Troskliwą opieką otoczyć należy kadrę przewodników drużyn harcerskich oraz polepszyć kierowanie organizacją harcerską przez zarządy ZMP.

Atmosfera szczerzej, ostrej i bezpośredniej krytyki, która

cechowała dyskusję przedzjazdową i obrady Zjazdu, stanowi wielką zdobycz i przydaje siły naszemu Związkowi. Jej dalsze rozwijanie i pogłębianie jest gwarancją nowych osiągnięć Związku Młodzieży Polskiej w pracy nad wychowaniem młodego pokolenia Polski Ludowej. Aktywność wszystkich członków ZMP w życiu organizacji, ofiarność i zapał ZMP-owców i ZMP-owskiego aktywów będzie gwarancją, że Związek nasz wypełni z honorem szczerze zadania, powierzone mu przez partię.

II ZJAZD ZWIĄZKU MŁODZIEŻY POLSKIEJ

Warszawa, styczeń 1955 r.

„Pozwólcie Chińczykom samym rozwiązywać swe problemy”

Spółceństwo amerykańskie protestuje przeciwko zębnej polityce rządu USA

NOWY JORK. Oficjalny organ Kongresu USA „Congressional Record” zamieścił w numerze z 28 stycznia na 20 stronach listy i depesze, które otrzymał senator Morse (niezależny ze stanu Oregon), który jak wiadomo, wystąpił przeciwko agresywnej polityce USA na Dalekim Wschodzie i głosił przeciwko rezolucji Kongresu, wyrażającej zgodę na ingerencję zbrojną USA w sprawy wewnętrzne Chin.

„Pozwólcie Chińczykom samym rozwiązywać swe problemy” — domaga się w liście Estela Brisker z Kalifornii.

Eleanor Stevenson i Ruth Ericson z miejscowości New Milford (stan Connecticut) piszą m. in.: „Mamy nadzieję, że zdoła Pan powstrzymać falę hysterii i pęd naszego kraju do

awantury, która może okazać się dla nas fatalną”.

Reichard z Allentown (stan Pensylwania) zaznacza: „Te wyspy (chińskie — przyp. red.),

nie są nasze i im bardziej postępujemy w taki sposób, jak gdyby należały do nas, tym więcej przyjdzie tracić na całym świecie”. Niejak O'Connor z Saint-Paul (stan Minnesota) apeluje: „Powinniśmy pozostawić naród chiński w spokoju, by mógł sam rozwiązywać swoje sprawy. Chiny nie ulegną naszemu naciskowi”.

Muriel i Russel Daviesowie z Newarku (stan New-Jersey) w depeszy do Morsego wzywają go: „Niech Pan nadal w naszym imieniu występuje przeciwko polityce wojny, uprawianej przez nasz rząd”.

W CZĘŚCI naszych spółdzielni produkcyjnych odbyły się już do- roczne zebrania sprawozdawczo-wyborcze. Było wśród nich немало takich, których uczestnicy głęboko przeanalizowali dorobek minionego roku wspólnej pracy, wykazali źródła osiągnięć i przyczyny braków.

W spółdzielni produkcyjnej w Sporem (pow. Szczecinek), spółdzielcy poddali swą własną pracę w r. ub. surowej samokrytyce. Mówili oni, że nic innego jak tylko brak właściwej organizacji pracy, nieprzestrzeżenie terminów prac polowych, słaby rozwój hodowli, niedostateczna praca zarządku spowodowały, iż spółdzielnia ta uzyskała stosunkowo niską wartość dniówki obrachunkowej. Na zebraniu w spółdzielni produkcyjnej w Tyniu (pow. Sławno) spółdzielcy gorąco dyskutowali jak przyściągnąć do zespołowego gospodarstwa wszystkich chłopów, którzy dotąd jeszcze pracują we wsi w pojedynkę. W Nosibądach (pow. Szczecinek) przedmiotem prowadzonej w gospodarską troskę dyskusji był plan finansowo-gospodarczy spółdzielni na r. b., który spółdzielcy wzbogacili w nowe, słuszne zamierzenia, postanawiając m. in. trzykrotnie zwiększyć areal uprawy roślin włóknistych, rozwinąć hodowlę, ulepszyć organizację pracy.

OSTROŚĆ GOSPODARSKIEGO SPOJRZENIA

SPEŁNIŁY swą rolę zebrania, na których z jednej strony dzielono się przodującymi doświadczeniami najlepszych członków spółdzielni, ale z drugiej nie żałowano ostrej może niekiedy, lecz słusznej krytyki. Krytyki — jak np. w spółdzielni produkcyjnej w Domistawiu (pow. Człuchów) — pod adresem tych, którzy zbyt mało wypracowali dniówek obrachunkowych, którzy kosztem innych usiłowali żyć bez troski i wygodnie, krytyki — jak w spółdzielni w Broczynie (pow. watecki) — pod adresem zarządu spółdzielni, który nie dość konsekwentnie przestrzegał zasad kolektywnego kierownictwa, czy pod adresem agronoma rejonowego POM, który w spółdzielni był rzadkim gościem.

Tego rodzaju zebrania umacniają bowiem spółdzielnie, mobilizując ich członków do pracy, pobudzają ich inicjatywę, podnoszą poczucie odpowiedzialności za dalszy rozwój zespołowych gospodarstw.

Takie zebrania uczą również spółdzielców w jaki sposób najlepiej i najsukcesyjnie, przy zastosowaniu najnowszych metod, walczyć o rozwój gospodarstwa rolnego i hodowlanej, o wyższy poziom POM-owskich usług.

Te dobre zebrania poprzedziła intensywna praca towarzyszy z wydziału politycznego POM, praca nie od święta, a systematyczna, poprzedziła je opieka ze strony komitetów powiatowych partii.

Cenne spory i szkodliwe milczenie

Już dziś np. można powiedzieć jakie wyniki przyniesie zebranie sprawozdawczo-wyborcze w spółdzielni produkcyjnej w Górznie (pow. Złotów). Towarzysze z POM i KP systematycznie pomagają tam w pracy organizacji partyjnej. Spółdzielnia ta już teraz, przed zebraniem rozliczeniowym przyjęła 12 nowych członków i przyjmie niewątpliwie jeszcze wielu, spółdzielcy w Górznie już teraz żywo dyskutują nad swym planem gospodarczym na r. b.

JAK BYĆ NIE POWINNO

NIE można jednak przytykać oczu na fakt, że nie wszystkie zebrania spełniają tę rolę, jaką spełnić powinny.

Weźmy dla przykładu spółdzielnię produkcyjną w Łęczynie (pow. Białogard). Bilans, plan gospodarczy, sam przebieg zebrania, to jasny przykład jak być nie powinno. W bilansie nie wydzielono rezerw paszowych ani siewnych w potrzebnych ilościach, w planie przewidziano taką ilość zespołowego inwentarza, która w żadnym wypadku nie zagwarantowałaby wykonania przez spółdzielnię w r. b. obowiązkowych dostaw żywności i mleka, zaniedbano planowaną wydajność z ha, nie opracowano ani planu agrotechnicznego ani umowy z POM. Ogólnie, bez jakiegokolwiek analizy pracy zespołowej gospodarki, było sprawozdanie zarządu spółdzielni i POM. Rzecz jasna, że mierna była i dyskusja.

A było o czym mówić. Łącznie — to słaba spółdzielnia, istnieje w niej wiele poważnych niedomagań, faktów łamania statutu. Czy jednak tak przeprowadzone zebranie rozliczeniowe w czymkolwiek pomoże przezwyciężyć spółdzielcom istniejące braki? Rzecz jasna, że nie, a wręcz przeciwnie, utwierdziło ich w niesłusznym przekonaniu, że sytuacja panująca w ich zespołowej gospodarce to „rzecz normalna”.

Łącznie nie jest bynajmniej przykładem odosobnionym. W podobny sposób jak przygotował zebranie w Łęczynie POM w Tychowie, przygotowali je również towarzysze z POM w Rymaniu — w spółdzielni produkcyjnej w Drozdowie (pow. Kołobrzeg).

Były u nas zebrania, na które sprawozdania zarządów spółdzielni opracowało wyłącznie kierownictwo POM, bez udziału aktywów spółdzielczego, według szablonu, jednakowo dla wszystkich „podopiecznych” spółdzielni. Czy tego rodzaju sprawozdania mogą stanowić podstawę do dyskusji?

Trzeba, aby nasz aktyw POM-owski i aparat PZR zdały sobie w całej pełni sprawę, że niewłaściwie przygotowane zebranie rozliczeniowe nie uczy, co było w dotychczasowej pracy złe, jak to złe usunąć, nie wpływa na umocnienie zespołu, na przyciąganie do spółdzielni nowych członków.

SPRAWA ODPOWIEDZIALNOŚCI

DOTYCHCZASOWY przebieg kampanii rozliczeniowej w spółdzielniach wskazuje, że nie wszędzie KP wpoły w aparat POM i PZR poczucie wielkiej odpowiedzialności za udzielenie spółdzielcom pomocy w przygotowaniu zebrania. Mamy oczywiście wiele pozytywnych przykładów. W powiecie szczecińskim i złotowskim np., kampanię rozliczeniową cechuje poważne umocnienie się istniejących spółdzielni. Wstępują do

nich nowi członkowie, powstają nowe spółdzielnie produkcyjne. Towarzysze ze Szczecinka i Złotawa zdają sobie sprawę, że kampania sprawozdawczo-wyborcza ma na celu nie tylko podział dochodu w spółdzielniach, ale również ich umocnienie.

Inaczej ma się sprawa w powiecie miasteckim. Odbyło się tu już 7 zebrań rozliczeniowych, nie było natomiast wypadku, by na jakimkolwiek z nich przyjęto do spółdzielni nowych członków. A i na samych zebraniach brak bojowej dyskusji. Dzieje się tak dlatego, ponieważ w powiecie miasteckim zapomiano o pracy politycznej w spółdzielniach, że zarówno KP, Prez. PRN jak i POM w Miastku uważają, że rozliczenia, to „tylko podział dochodu”.

Nie we wszystkich powiatach doprowadzono do końca walkę z wypaczeniami statutowymi w spółdzielniach, szczególnie zaś z „rozdętymi” działkami — tym najpoważniejszym źródłem słabości wielu spółdzielni. W wielu wypadkach, jak np. w pow. kołobrzeskim, sławieńskim i innych, w walce z „rozdętymi” działkami ograniczono się do czysto administracyjnych metod. W wielu wypadkach działki takie „ujawniono”, zaprowadzono ich ewidencje i... na tym koniec. Ewidencje i sprawozdania powędrowały do biur, a działki, jakie były takie są.

WYKORZYSTAĆ CENNY ŁADUNEK POLITYCZNY ZEBRAŃ

DOSWIADCZENIA zarówno z tych zebrań, które odznaczały się wysokim poziomem politycznym, jak i z tych, które bądź przebiegły mechanicznie, bądź z opóźnieniem, nasuwają dla każdego POM i dla każdego komitetu powiatowego partii poważne wnioski.

Chodzi mianowicie o to, by dołożyć wszelkich sił dla przyspieszenia zebrań tam, gdzie opóźniają się one, by przemyśleć nowe formy pracy z tymi spółdzielni, w których w toku kampanii ujawniły się trudności; by nie uronić ani odrobiny z tego wielkiego i cennego ładunku politycznego, jaki cechował ogromną większość zebrań i wykorzystać ten ładunek dla dalszego przyspieszenia socjalistycznej przebudowy wsi.

A. W. i J. L.

Kronika partyjna

UWAGA
słuchacze WUM-L

W dniu 4 bm. odbędą się następujące zajęcia dla I roku:

od godz. 15-19 seminarium z ekonomii politycznej „Kapitał i wartość dodatkowa, Podstawowe prawo kapitalizmu”;
od godz. 19-21 seminarium z historii KPZR „Partia bolszewików w okresie wojny imperialistycznej”.

W dniu 5 bm. odbędą się następujące zajęcia dla roku II:

od godz. 13-15 wykład z materializmu dialektycznego „Teoria poznania” (cz. II);
od godz. 15-19 seminarium z materializmu dialektycznego „Prawa materializmu dialektycznego”.

Dla uczczenia X rocznicy wyzwolenia

Chłopi z Sierzna odpowiadają na apel chłopów pow. złotowskiego

W związku z 10-leciem wyzwolenia Ziemi Koszalińskiej chłopów wsi Sierzno grom. Rekowo odpowiadając na apel chłopów pow. złotowskiego postanowili podjąć następujące zobowiązania:

● drogą korespondencji zwerbować krewnych i znajomych do przyjazdu na Ziemię Koszalińską celem osiedlenia się;

● prowadzić samokształcenie rolnicze raz w tygodniu, na które uczęszczać będą wszyscy mieszkańcy gromady;

● młodzież przy pomocy

nauczycieli uporządkuje gromadzką bibliotekę do dnia 25 bm. Ponadto zwerbują uczestników do Ogólnopolskiego Konkursu Czytelniczego;

● młodzież i starsi przygotują na dzień 20 bm. sztukę teatralną.

Mieszkańcy Sierzna wzywają chłopów powiatu złotowskiego do podejmowania podobnych zobowiązań.

MIKOŁAJ JUSZCZUK
korespondent „Głosu”

Wkrótce na ekranach naszych kin

„Skarby sułtana”

„SKARBY SUŁTANA” film barwny produkcji NRD w polskiej wersji językowej. Scenariusz wg baśni Wilhelma Hauffa opracował Peter Podehl i W. Staudte. Reżyseria — Wolfgang Staudte. Zdjęcia — Robert Baberske. Muzyka — Ernest Roters.

Na zdjęciu: Scena zbiorowa filmu.

(Fot. CAF-CWF)

Spotkanie z uczestnikiem bitwy stalingradzkiej

Dnia 1 bm. odbyło się w Woj. Klubie TPPR spotkanie z uczestnikiem bitwy stalingradzkiej, oficerem Łopatką.

Zebrani z zainteresowaniem słuchali opowiadań o bohaterstwie czynach i walce obrońców Stalingradu, o ich patriotyzmie.

Zadawano szereg pytań dotyczących m. in. walki ludności cywilnej w obronie miasta, wróżek z pierwszego natarcia itp. Na pytania ofic. Łopatka odpowiadał w sposób ciekawy i wyczerpujący.

Na zakończenie odbyły się występy artystyczne.

Sport ○ Sport ○ Sport

Wysokie zwycięstwa hokeistów Złotowa

Z zadowoleniem notujemy duże ożywienie wśród hokeistów. Korzystając z dobrych warunków lodowych drużyny hokejowe rozgrywa ją po kilka spotkań w ciągu tygodnia, aby jak najwcześniej zakończyć mistrzostwa. W następnym tygodniu bowiem rozpoczynają się rozgrywki o wejście do II ligi hokejowej. Mistrz województwa złotowskiego został za kwalifikowany do grupy poznańskiej i chcąc awansować do ligi będzie musiał pokonać bydgoski OWKS, poznański AZS oraz Koleję z Pruszków.

Najprawdopodobniej nasze województwo na lodowisku poznańskim reprezentować będzie złotowska Spółnia. Drużyna ta kroczy od zwycięstwa do zwycięstwa, a jej ostatnia wygrana 13:2 nad szczecińską Spartą mówi wyraźnie o dużej przewadze złotowian. Również drugi zespół ze Złotowa zdobył punkt za punktem, wygrywając ze swymi rywalami w dwucyfrowym stosunku.

Notatnik sportowca

Ze względu na złe warunki atmosferyczne, narciarskie mistrzostwa województwa w zjeździe i slalomie, zaplanowane na 5 i 6 bm. nie odbędą się.

Piłkarze koszalińskiej Sparty wznowili treningi. Zajęcia odbywają się w sali szkoły Nr 1 we wtorek i czwartki od godz. 18-tej. W sekcji Sparty trenują piłkarze byłego Ognia i Spójni.

Rozpoczęli również treningi piłkarze z koszalińskiego Startu. Trenują oni w ośrodku własnym (przy ul. Kościuszki Nr 23) trzy razy w tygodniu (poniedziałki, środy i piątki) od godz. 17-tej.

Rada Okręgowa ZS Start w Koszalinie zawiadamia, że zebrane wyborcze kole między-spółdzielniowego odbędą się w dniu dzisiejszym w lokalu Klubu TPPR. Początek zebrania o godz. 18-tej.

Gwardziści koszalińscy zostali pokonani przez tę drużynę 18:0, a Budowlani Wałcz przegrali dwukrotnie 13:3 i 14:2.

Juniorzy złotowskiej Sparty wystąpią w dniach 11 — 15 bm. w Toruniu, gdzie walczą o mistrzostwo Polski. W ramach turnieju spotkają się oni z mistrzami województw: rzeszowskiego, bydgoskiego i wrocławskiego oraz z mistrzem stolicz.

Koszykarze przyspieszają tempo rozgrywek

W związku ze zmianą terminów przeprowadzenia półfinałowych rozgrywek koszykarzy o mistrzostwo Polski, sekcja piłki koszykowej WKKF w Koszalinie postanowiła przyspieszyć tempo rozgrywek klasy A. Do zakończenia mistrzostw pozostały jeszcze trzy spotkania, które zadecydują o tytule. Wystąpią w nich bowiem czelowe drużyny, a mianowicie: oba zespoły Zrywu Białogard, Kolejarz Białogard i Gwardia Koszalin.

W pierwszym meczu, który zostanie rozegrany już jutro w sali koszalińskiej Gwardii, koszykarze Gwardii gości będą drużynę Zrywu Białogard. Drugi mecz zostanie rozegrany w dniu 8 bm. pomiędzy białogardzkimi drużynami Kolejarza i Zrywu I. Mecz odbędzie się w sali Zrywu o godzinie 17.30.

10 bm. w sali Szkoły Metalowo-Budowlanej w Koszalinie będziemy świadkami pojedynku obu zespołów Zrywu. Początek tego meczu o godz. 18.15.

O profilaktyce, próbkach i analizie krwi

— Analiza krwi? Nie przeprowadzimy, bo nie mamy próbek. Możemy tylko wydać zaświadczenie.

Miejska Przychodnia Skórno-Wenerologiczna w Koszalinie nie przyjmuje skierowanych do badania krwi pacjentów — odmówiono poprzednio analizy krwi pracownicy z rzeźni — odmówiono wielu ciężarnym matkom — ponieważ... brak próbek. O ile w roku 1953 przeciętna miesięczna wykazanych analiz krwi kobiet ciężarnych wynosiła około 200 do 250 prób — to w pierwszym półroczu 1954 roku analiz takich Miejska Przychodnia przyjęła zaledwie 14. Tak wygląda w Koszalinie zapobieganie chorobom zakaźnym i skórno-wenerycznym. A przyczyna — brak próbek!

Dyrektor Centralnej Poradni Skórno-Wenerologicznej w Słupsku dr Lewandowska tłumaczy ten skandaliczny stan rzeczy zbyt szczupłymi przydziałami.

Koniecznym wydaje się zaalarmowanie o powyższym Ministerstwa Zdrowia, którego pracowników odpowiedzialnych za przydziały próbek dla naszego województwa, nie trzeba chyba uświadaczać o konieczności przeprowadzania badań krwi kobiet ciężarnych, względnie pracowników przemysłu gastronomicznego, mięsnego itp.

Zaledwie 14 analiz w ciągu półroczu — ta cyfra mówi o karygodnym lekceważeniu pod stawowych przepisów Min. Zdrowia. Jak podobnym brakiem na przyszłość zapobiec? Oto pytanie pod adresem Wydziału Zdrowia Prez. Woj. RN w Koszalinie. Bo profilaktyka powinna być metodą pracy nie tylko personelu lekarskiego — ale i administracyjnego naszego lecznictwa.

CO, gdzie, kiedy?

Kina

KOSZALIN — „Nowa Huta” — „Cena strachu” seria I i II. Seansy o godz. 17 i 20.15.

Rokosowo — „Młoda Gwardia” — „Kawiarnia przy głównej ulicy”.

SŁUPSK — „Kawiarnia przy głównej ulicy”.

BIAŁOGARD — „Autobus odjeżdża 6.20”.

SZCZECINEK — „Proces przeciwko miastu”.

SŁAWNO — „Wczasy z Aniołem”.

WALCZ — „Wakacje pana Hulota”.

DARŁOWO — „Pod gwiazdą frygijską”.

MIĄSTKO — „Awantura o dziecko”.

ZŁOTÓW — „Sluga dwóch panów”.

CZŁUCHÓW — „Królowa balu”.

ZŁOCIENIEC — „Ekspres z Nozymburg”.

USTKA — „Zaporozec za Dunajem”.

BYTÓW — „Uczta Baltazara”.

SWIDWIN — „Ambicje młodości”.

DRAWSKO — „Preludium sławy”.

CZAPLINEK — „Hamlet”.

KOŁOBRZEG — „Złodzieje i policjanci”.

JASTROWIE — „Zagubione dzieciństwo”.

POLCZYN-ZDRÓJ — „Okrety szturmują bastiony”.

Teatr

BALTYCKI TEATR DRAMATYCZNY „ZOLNIERZ I BOHATER” B. Shaw'a

Do dnia 6. II. br. wyłącznie — WDK — Koszalin.

6. II. br. — popołudniówka dla szkół — godz. 12 — WDK — Koszalin.

„MAZ I ZONA” — A. Fredry 2 luty br. — Czarne, godz. 19.15.

3, 4, 5 luty br. — Szczecinek, godz. 19.15.

6 luty br. — Polczyn-Zdrój, godz. 19.15.

Radio

PROGRAM I
5 lutego 1955 r. (sobota)
Władomości: 5.05, 6.00, 7.00, 7.40, 12.04, 16.00, 20.00, 23.00.
5.10 Muz. 5.45 Poranne rozmaitości rolnicze. 6.15 Gimnastyka. 6.30 Kalendarz radiowy. 6.47 Muz. 7.15 Melodie ludowe różnych narodów. 7.45 Muz. 9.00 Dla klas IV. 9.20 Muz. 9.45 Koncert muz. operowej. 11.00 Dla klas III i IV. 11.25 Przegląd prasy stołecznej. 11.30 Muz. i aktualności. 12.10 Utwory wiolencelowe. 12.25 „Na swojską nutę”. 12.45 Audycja dla wai. 15.30 Dla dzieci. 16.05 „Opowieść o Montuszu”. 17.00 „Z życia Związku Radzieckiego”. 17.30 Koncert. 18.20 Muz. 18.50 „Przy sobocie po robotce”. 21.25 „Na wsi wesele” odc. pow. 21.40 d. c. koncertu rozrywkowego. 23.05 Muz.

W dniu 1 lutego 1955 r. zmarł

Jan Prykiel

urodzony 13 sierpnia 1915 r.

Pogrzeb odbędzie się dziś w Uście, o czym zawiadamiają:

Rada Zakładowa
Podstawowa organizacja partyjna
i Dyrekcja
Przedsiębiorstwa Połowów i Usług
Rybackich „Korab” — Baza Ustka

(K-48-1)

OGŁOSZENIA

PRACOWNICY POSZUKIWANI

1 ST. INSPEKTORA, 3 INSPEKTORÓW oraz 1 ST. REFERENTA poszukują od dnia 1 lutego 1955 r. na województwo koszalińskie do kontraktacji nasion olejnych Zakłady Przemysłu Tłuszczowego im. Gen. Bema, Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Twarda 6. Podania należy przysłać do Działu Kadr ZPT, pod adresem jak wyżej. Wynagrodzenie według umowy zbiorowej. K-42-0

TRZECH WULKANIZATORÓW zatrudni od zaraz Spółdzielnia „Metalowiec” w Słupsku. Reflektujemy na siły wysokowykwalifikowane. Warunki pracy i płacy do omówienia na miejscu z zarządem spółdzielni w biurze przy ul. Wojska Polskiego nr 6 według umowy zbiorowej pracowników przemysłu i handlu. (K-45-0)

WYKWALIFIKOWANEGO KIEROWNIKA KUCHNI zatrudni się z dniem 5 lutego 1955 r. Warunki płacy do uzgodnienia wg umowy zbiorowej. Podanie wraz z życiorysem proszę kierować: Oddział Kadr Szpitala Wojewódzkiego w Słupsku, ul. Obrońców Wybrzeża 4. (K-57-1)

„BIAŁY TYDZIEŃ”
oraz WYPRZEDAŻ POSEZONOWĄ

w dniach od 8 do 12 lutego 1955 r. włącznie organizuje w sklepach i na placu targowym Powszechna Spółdzielnia Spożywców w Koszalinie. (K-46-0)

MIEJSKI HANDEL DETALICZNY
ART. SPOŻYWCZYMI W SŁUPSKU

poleca do spożycia

MLEKO BUTELKOWE

Konsumujcie tylko mleko w opakowaniu higienicznym. Matko, dbaj o zdrowie dziecka! — Wszystkie sklepy nabiałowe przyjmują zgłoszenia na odnoszenie mleka do domów za opłatą. Szczegółowe informacje w sklepach. (K-43-0)

KOSZALIŃSKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU TERENOWEGO
W KOSZALINIE ul. HOŁDU PRUSKIEGO 2

przyjmują w terminie do dnia 20 lutego 1955 r.

zamówienia na odlewy z żelwa szarego różnych części zamiennych do maszyn rolniczych i przemysłowych

Zamówienia wykonuje Zakład Odlewniczo-Metalowy na podstawie dostarczonych przez zamawiającego modeli, wzgl. rysunków technicznych, ewent. oryginalnych części w dobrym stanie.

W pierwszej kolejności wykonuje się zamówienia na odlewy z dostarczonymi modelami.

Zamówienia należy składać w Dyrekcji Przedsiębiorstwa. K-40-0